Quaresma - Cinquè

Per Administrador el dg., 06/04/2014 - 09:00

Ez 37,12-14
Rm 8,8-11
Jn 11,1-45

La mort d'un jove Tots haurem viscut d'a prop alguna vegada un dels fets que més impressionen i que sotraguen interiorment. Em refereixo al fet de la mort d'un jove. I, evidentment, els meus afectats són els seus familiars i els amics. Això ho reflecteix d'una manera entranyable el text de l'evangeli de Joan que acabem de proclamar. Poques escenes de l'evangeli reflecteixen tanta calidesa humana, calidesa d'afecte i d'amor entre els membres d'una família i d'un cercle d'amistat. Joan ho expressa d'una manera insistent. "Aquell que estimeu està malalt" "Jesús estimava Marta la seva germana i Llàtzer" "Llàtzer, el nostre amic" " Mireu com l'estimava!" I l'amor fa més intens el dolor: Les germanes ploren, els jueus amics també. I de Jesús se'ns diu que en veure-ho, es commogué profundament i es contorbà, i que se li negaren els ulls. I novament es va sentir commogut. **L'amor i la mort** En aquest món l'amor és el que dóna sentit a la vida. I és el que provoca les més grans alegries i, paradoxalment, els més profunds dolors, que poden arribar a ser dolors de mort. Ningú, com els pares saben com l'amor als fills porten alegries i dolors. Però viscuts en companyia i amb confiança en els qui t'estimen fan afrontar la pròpia vida, àdhuc en els moments de dolor i de mort, amb esperança. Potser també nosaltres amb la nostra companyia i afecte hem ajudat a alleugerir el dolor en situacions semblants. Sabem que en el nostre món, en molt països, hi ha molta mort prematura que causen innombrables dolors. I sens dubte, si hi hagués una actitud més humana d'amor i solidaritat seria en gran part evitable, i faria veure el futur amb certa esperança. Quantes vegades els magnats d'aquest món es reuneixen per intensificar la seva relació en ordre a un progrés econòmic, sovint mirant massa pels seus propis interessos i oblidant les necessitats de supervivència de milions de persones que els impedeix poder mirar el seu futur amb esperança. Als pobles (com a col·lectivitats) i a nosaltres (com a persones) ens costa molt renunciar a un progrés en el superflu, en benefici dels que viuen tenallats pel patiment, per la misèria o per la inevitable mort. **Jesús i la mort** Però l'evangeli ens hi afegeix una cosa fonamental per a tots nosaltres, i és que, si a l'amor se li ajunta la fe i la confiança en Jesús, el dolor esdevé esperança i la mort, vida. "Senyor, si haguéssiu estat aquí el meu germà no hagués mort" diuen les dues germanes. I Marta a Jesús: "Jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu". I Jesús demana confiança en ell "Jo sóc la resurrecció i la vida; ho creus això?". **L'amor dóna vida a la mort** Per poder viure és absolutament necessari estimar i ser estimat. És necessari l'amor. Hem nascut per estimar! L'amor dóna vida i coratge per viure-la en aquest món. L'amor a Jesús manifestat en l'amor als altres, especialment als necessitats, dóna vida ja ara, perquè després la tinguem tots plena i per sempre. La vida de Jesús que celebrarem en la seva Pasqua d'aquí uns dies, i de la que d'aquí uns moments en participarem amb el pa i el vi de l'eucaristia, ens mouen a revifar el nostre amor per donar vida a la mort.

ETIQUETES
VIDA MORT AMOR